

Aanbesteding huishoudelijke zorg moet anders! Meer keus voor ouderen en zekerheid voor de hulpverleners (vrouwen)

Voor het jaar 2010 heeft de gemeente Asten gezamenlijk met een aantal andere gemeenten in Zuidoost-Brabant de huishoudelijke zorg in kader Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO) opnieuw aanbesteed. Tegelijkertijd is met ingang van 2010 de WMO gewijzigd: zorgaanbieders mogen geen alfahulpen meer inzetten, maar alleen mensen in loondienst. De gemeente Asten heeft ervoor gekozen te gunnen op basis van de laagste prijs. In Asten zijn de landelijke aanbieders Tzorg en TSN de laagste bidders. Cliënten kunnen vanaf 1 januari 2010 voor de huishoudelijke alleen kiezen uit deze twee landelijke aanbieders. Indien zij hun vertrouwde hulp wilden behouden moet de hulpverleenster in dienst bij een van deze nieuwe werkgevers.

Galid Bilal heeft zijn twijfels al uitgesproken over de kwaliteit van de zorg voor de Cliënt (zie ED 3 februari), voor de zorgverleners heeft de nieuwe aanbesteding grote gevolgen.

De regionale aanbieders kunnen tegen de tarieven waarop is gegund geen verantwoorde zorg leveren. Vaak wordt beweerd dat de traditionele aanbieders te duur zijn, omdat ze teveel management en andere overhead hebben. Op dat gebied hebben de bestaande zorgaanbieders echter allang gereorganiseerd. Bestaande zorgaanbieders hebben wel te maken met CAO-verplichtingen. Dit zijn onder andere periodieke salarisverhogingen en secundaire arbeidsvoorwaarden als reiskostenvergoeding en eindejaarsuitkering. Ook voor alfahulpen die in dienst komen moet conform de CAO met een salarisstijging per jaar rekening worden gehouden. De nieuwe zorgaanbieders kunnen de hulpen met jarenlange ervaring voor een lager loon in dienst nemen en hebben andere (mindere) secundaire arbeidsvoorwaarden, bijvoorbeeld geen reiskostenvergoeding.

De zorgverleners draaien op voor de te lage tarieven. Zij zien op hun salarisstrookje van januari dat ze er in salaris fiks op achteruit zijn gegaan. Dit geldt ook voor de alfahelpsters die een dienstverband zijn aangegaan. Velen hebben nu te maken met de CAO schoonmaak, waar geen reiskosten worden vergoed. Ook is hier sprake van een pensioenbreuk.

Het gaat om vrouwen die jarenlang zorg verlenen aan voornamelijk ouderen. D66 – Hart voor Asten vindt dat de aanbesteding anders moet. Deze wijze van aanbesteding veegt in een klap de opgebouwde rechten van tafel en geeft de zorgverleners een erg onzekere toekomst. Zij moeten na jarenlang bewezen diensten, na aanbesteding afwachten of ze hun werk behouden, zo ja, wie hun nieuwe werkgever wordt, en met welke arbeidsvoorwaarden ze genoeg moeten nemen. Door deze onzekerheid hebben een aantal mensen de zorg al verlaten. Daarnaast zijn lage tarieven lang niet altijd goedkoper. Cliënten krijgen te maken met 2 zorginstellingen, waardoor combinatie van een douchebeurt (AWBZ) en het maken van het ontbijt (WMO) niet meer mogelijk is. De cliënt krijgt nu twee zorgverleners voor deze taken. Ook het signaleren en het inschakelen van een andere discipline gaat makkelijker binnen één organisatie. D66 – Hart voor Asten vindt dat bij aanbesteding ook de kwaliteit van de zorg en de gevolgen voor de werknemers moeten worden meegenomen. D66 – Hart voor Asten wil dit bij de eerste mogelijkheid van ontbinding van de huidige contracten met de aanbieders realiseren.

Een meerderheid van de Tweede Kamer heeft zich inmiddels uitgesproken om de marktwerking uit de thuiszorg te halen.